

Phyllodoce aleutica

Foto NRV: NN

Nomenclatuur/etymologie

De geslachtsnaam *Phyllodoce* is ontleend aan de Griekse mythologie, waar *Phyllodoce* de naam is van een van de vijftig Nereïden, zeegodinnen, dochters van de zeegod Nereus. De botanicus Lamarck gaf deze naam oorspronkelijk aan een geslacht van borstelwormen, maar later werd het gebruikt voor deze groep alpiene en arctische struikjes, waarschijnlijk vanwege de delicate, zeegroene, schubachtige bladeren die aan het uiterlijk van zeewier of een zeedier deden denken. De soortaanduiding *aleutica* is een geografische verwijzing en betekent

Voorzitter: voorzitter.nrv@gmail.com

Secretariaat: secretariaat.nrv@gmail.com

Webmaster: webmasternrv@gmail.com

Website: nrvwebsite.nl

Facebook: <https://www.facebook.com/groups/505404964892414>

'afkomstig van de Aleoeten', de eilandengroep die zich uitstrekt van Alaska tot Kamtsjatka, waar deze plant in het wild voorkomt.

Taxonomie

Phyllodoce aleutica is een plantensoort die behoort tot de heidefamilie (Ericaceae), een familie die bekend staat om zijn zuurminnende, groenblijvende struiken.

- Rijk: Plantae
- Orde: Ericales (Heideachtigen)
- Familie: Ericaceae (Heidefamilie)
- Geslacht: *Phyllodoce*
- Soort: *P. aleutica*

Synoniemen

Een van de meest relevante synoniemen in de taxonomische geschiedenis van deze soort is de voormalige naam voor de ondersoort in Noord-Amerika: *Phyllodoce glanduliflora*, die nu vaak wordt beschouwd als *P. aleutica* subsp. *glanduliflora*. Deze ondersoort wordt soms ook behandeld als een aparte soort, maar de botanische soort *P. aleutica* zoals oorspronkelijk beschreven omvat de planten uit Azië en de Aleoeten.

Variëteiten en cultivars

De plant heeft één algemeen erkende ondersoort, *P. aleutica* subsp. *glanduliflora*, die voornamelijk in Noord-Amerika voorkomt en zich onderscheidt door de aanwezigheid van klierharen en een vaak gelere bloemkleur. In de teelt is de soort relatief zeldzaam, maar wordt het soms aangeboden als de botanische soort, zonder specifieke cultivars. Er zijn hybriden bekend binnen het geslacht, zoals *P. × intermedia*, maar dit is een kruising tussen *P. aleutica* en *P. empetriformis*.

Familie

Phyllodoce aleutica behoort tot de Ericaceae, de Heidefamilie. Kenmerkend voor deze familie zijn de houtige, vaak groenblijvende struiken die gedijen op zure, voedselarme gronden, en de bloemen die vaak de vorm hebben van een klok of urn.

Hoogte

Dit is een dwergstruik, die meestal een hoogte bereikt van slechts 5 tot 25 centimeter, met een kruipende of opstijgende groeiwijze. De struik vormt vaak dicht vertakte kussens of matten in zijn natuurlijke alpiene habitat.

Bloemkleur

De bloemen zijn knikkend en hebben een opvallende geelwitte tot geelgroene of soms lichtroze tint. Ze zijn urnvormig (kruikvormig) en hebben een gecorrigeerde kroon die samentrekt bij de top. Ze staan in eindstandige trossen aan de toppen van de scheuten. De helmknoppen zijn vaak roze. De ondersoort *glanduliflora* heeft vaker een meer duidelijke gele kleur en paarse helmknoppen.

Bladkleur

De bladeren zijn smal, leerachtig, lijnvormig en dicht langs de stengels gerangschikt. Ze zijn heldergroen aan de bovenkant en vaak iets geliger aan de onderkant, met fijn gezaagde randen. Ze zijn groenblijvend en verbergen de jonge scheuten volledig.

Bloeiperiode

De bloei valt in de late lente tot in de zomer, meestal van mei tot juli, afhankelijk van de hoogte en de locatie. Op grote alpiene hoogten begint de bloei vaak zodra de sneeuw is gesmolten.

Standplaats

De plant is typisch een alpiene of arctische soort en vereist een koele, vochtige maar goed gedraineerde standplaats. Het gedijt het beste in zure, rotsachtige of veenachtige grond. Volle zon of lichte schaduw in koelere klimaten is ideaal; in warmere gebieden moet de plant tegen de middagzon beschermd worden.

Herkomst

De botanische soort *Phyllodoce aleutica* komt van nature voor in een breed arctisch-alpiene gebied dat zich uitstrekt over het noordelijk halfrond. De herkomst ligt in Japan, Sakhalin, de Koerilen, Kamtsjatka en de Aleoeten tot in het westen van Alaska. De ondersoort *glanduliflora* is inheems in het noordwesten van Noord-Amerika (Rocky Mountains en de Cascades).

Soort gewas

Het is een dwerg- of lage, groenblijvende heester (*substruik*) met een bossige, matvormende groeiwijze. Het wordt gekweekt als sierplant, vooral in rotstuinen en alpiene tuinen.

Vermeerderingswijze

Phyllodoce aleutica kan worden vermeerderd door zaad, dat zeer fijn is en op de oppervlakte moet worden gezaaid. Kieming is vaak onregelmatig en kan koude stratificatie vereisen. Daarnaast kan de plant worden gestekt met halfrijpe stekken in de zomer, of in de lente worden vermeerderd door afleggen.

Klimaatzone

De soort is extreem winterhard, typisch voor arctisch-alpiene planten. Het is geschikt voor koude klimaatzones (mogelijk USDA zone 2 tot 7), maar heeft in warmere zones moeite om de zomers te overleven. Het belangrijkste is de behoefte aan een koel, sneeuwrijk winterdek en een koele, vochtige zomer.

Insecten

Zoals veel planten uit de Ericaceae-familie trekt *Phyllodoce aleutica* bestuivers aan, vooral bijen en andere kleine insecten die zijn aangepast aan de koude, bergachtige omgevingen. De knikkende, urnvormige bloemen beschermen de nectar tegen regen en wind, en zijn populair bij de insecten die in deze habitats voorkomen.

Bronvermelding

<https://www.treesandshrubsonline.org/articles/phyllodoce/phyllodoce-aleutica/>

<http://encyclopaedia.alpinegardensociety.net/plants/Phyllodoce/aleutica>

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Phyllodoce>

<https://www.picturethisai.com/nl/wiki/Phyllodoce.html>

Samenvatting

Onderwerp	Resultaat
Nomenclatuur/etymologie	<i>Phyllodoce</i> (Nereïde uit de Griekse mythologie); <i>aleutica</i> (afkomstig van de Aleoeten)
Taxonomie	<i>Rijk: Plantae, Familie: Ericaceae, Geslacht: Phyllodoce, Soort: P. aleutica</i>
Synoniemen	<i>Phyllodoce glanduliflora</i> (nu vaak als ondersoort beschouwd: <i>P. aleutica</i> subsp. <i>glanduliflora</i>)
Variëteiten en cultivars	<i>P. aleutica</i> subsp. <i>glanduliflora</i> is de belangrijkste ondersoort/variant
Familie	Ericaceae (Heidefamilie)
Hoogte	5 tot 25 centimeter (dwergstruik)
Bloemkleur	Geelwit tot geelgroen of lichtroze, urnvormig
Bladkleur	Glanzend groen (groenblijvend)
Bloeiperiode	Late lente tot zomer (mei tot juli)
Standplaats	Volle zon of lichte schaduw; zure, goed gedraineerde en koele, vochtige grond
Herkomst	Arctisch-alpiene gebieden van Japan, Koerilen, Sakhalin tot Alaska (Aleoeten)
Soort gewas	Groenblijvende, dwergachtige struik (<i>substruik</i>)
Vermeerderingswijze	Zaad (koude stratificatie), halfrijpe stekken, afleggen
Klimaatzone	Extreem winterhard (indicatie USDA Zone 2-7); heeft koele zomers nodig
Insecten	Trekt bestuivers (vooral bijen) aan in de alpiene habitat